

40 mučeníkov zo Sebasty

Plinio de Oliveira

8. marca 2019 ✝ **Svätec týždňa** ✝ **Svätec na marec**

Životopisné dáta

Príbeh týchto mučeníkov sa odohral v mesta Sebasta za vlády cisára Licínia v roku 320. Posádka 40 rímskych vojakov sídlila v tomto odľahlom arménskom meste. Boli to odvážni katolícki rímski vojaci, ktorí radšej zomreli, akoby sa zriekli svojej viery. Rozhnevaný cisár vydal nariadenie platné po celej ríši, že kto nebude uctievať pohanských bohov, bude mučený a popravený.

40 mučeníkov zo Sebasty bolo zbičovaných, mučených a väznených, ale nevzdali sa. Správca Lysias nakoniec vymyslel mimoriadny druh smrti a dúfal, že ich

neobľomnosťou otrasie. Nariadil ich všetkých nahnať do nádrže ľadovej vody a nechať ich tam po celú zimnú noc. Ráno nariadil všetkých vybrať, odviezť a spáliť. Ale najmladší dôstojník, ktorý sa volal Melito, ešte žil. Pohanskí vojaci ho preto zložili z voza a dúfali, že teraz odpadne od viery. Melitova matka, ktorá bola pri tom vedela, o čo im ide. Táto dobrá katolíčka plná viery pristúpila k svojmu synovi, zmrznutému a sotva dýchajúcemu, ktorý na ňu pozrel zhasínajúcim pohľadom. Povzbudila ho, aby vydržal až do konca. Potom vrátila jeho telo na voz s mŕtvolami jeho druhov. Povedala mu: “Choď, choď syn môj a vydaj sa na koniec tejto šťastnej cesty so svojimi spoločníkmi, aby si nebol z nich najmenší, keď sa postavíte pred Boha.” Nevyrónila slzu a sprevádzala voz až do ohňa. Keď oheň dohorel, popol rozprášili vo vetre a kosti hodili do rieky, ale Boh ich uchoval a veriaci neskôr kosti vybrali a opatrovali tieto vzácne relikvie.

Sv. Bazil o týchto svätcoch napísal:

“Ó svätí vojaci! Ó slávna družina! Ó nepremožiteľný batalión! Kvety cirkvi, áno, opakujem, ľudské kvetiny! Hviezdy, ktoré žiaria medzi hviezdami! Mučeníci hodní slávy po všetky storočia! Vám boli brány raja otvorené a z nebeských palácov vychádzajú anjeli, proroci, patriarchovia a všetci svätí, aby boli svedkami vášho víťazného príchodu. Pohľad hodný anjelskej armády! Štyridsať bojovníkov, ktorí v rozkveti mladosti pohrdli týmto životom, milovali Pána nad svojich rodičov, manželky a príbuzných. Nevážili si tento časný život, aby mohli osláviť Boha vo svojich údoch...”

“Vybojovali svoju odmenu víťazstvom nad peklom a každý dostal korunu z rúk Krista Ježiša, nášho Pána, ktorému patrí sláva a moc na veky vekov.”

Komentár prof. Plinia:

Po tomto skvelom chválospeve sv. Bazila mi je ťažko robiť akýkoľvek komentár. Ale pretože musím, dovoľte mi pouvažovať nad niektorými bodmi z tohoto výberu.

Predstavte si tú nádhernú udalosť. Štyridsať vojakov prichádza do neba, ako sv. Bazil zachytil, a pochodujú ako légia. Bez ohľadu na bariéru medzi konečným a nekonečnom, medzi pominuteľným a večným, v svojich pancieroch, prilbách, s kopiami a štítmi prešli pochodovým krokom cez strašné údolie smrti a zjavili sa na druhej strane, v Nebi.

Sv. Bazil si predstavuje, že všetci obyvatelia Neba vyšli von, aby si pozreli ich príchod, po vzore triumfálneho pochodu, ktorým prechádzali víťazní velitelia Rímom, za oslavného kriku ľudu, aby ich nakoniec cisár korunoval vavrínom. Tieto sprievody boli pre generálov okamihmi najvyššej slávy. Sv. Bazil rozvíja túto peknú analógiu a necháva 40 umučených vojakov korunovať priamo Naším Pánom. Tým nastáva okamih najvyššej slávy.

Jeden z nich nezomrel s ostatnými. Jeho okamih slávy ešte len má prísť. Čítali ste, že rímski vojaci, pohnutí falošným súcitom, ho chceli udržať pri živote, aby ho znova nútili zaprieť vieru. Videli ste jeho matku, ktorá ponúkla svojmu synovi mučeníctvo. Matka ho vrátila do voza, aby ho odviezli do ohňa a tak neprišiel o príležitosť získať Nebo. Jej celopal je niečo ako kňazská obeta. Položila obeť do voza, akoby to bol oltár. A bez jedinej slzy sprevádzala voz, s radostným výzorom, až kým neprišli na miesto, kde mohla vidieť ako telo toho, ktorému dala život, pohltiť oheň. Vedela, že získa večný život, ako dôsledok dobrej výchovy, ktorú mu dala.

Ťažko si predstaviť niečo krajšie. Len jedna vec toto prekonáva a je to podobná udalosť. Iná Matka obetujúca svojho Syna na Kríži. Svätá Panna tiež sprevádzala, krok za krokom Svojho Syna, v jeho utrpení, až po koniec.

Toto je prejav heroizmu, ešte cennejší, ako bol heroizmus vojaka, ktorý sa obetoval. Matka, ktorá obetuje svojho syna takýmto spôsobom dokazuje veľkosť svojej duše, aká je v dejinách extrémne zriedkavá.

Je zároveň zaujímavé, že sv. Bazil pri oslave zásluh týchto mučeníkov nehovorí, že milovali Boha viac ako potešenia a zvedy tohoto sveta. Bolo by to tiež pekné, ale nerobí to. Hovorí, že milovali Boha viac, než svojich rodičov, deti a ženy, ktorí zostali na zemi aby ich oplakávali, pretože si zvolili radšej zomrieť, ako zaprieť. Milovaním Boha nad svojich blízkych naplnili slová Nášho Pána: “Nemyslite si, že som prišiel priniesť pokoj na svet: Neprišiel som priniesť pokoj, ale meč. Pre mňa sa postaví muž proti svojmu otcovi, dcéra proti svojej matke... Kto viac miluje otca a matku ako mňa, nie je ma hoden. Ani kto viac miluje syna alebo dcéru ako mňa, nie je ma hoden” (Mt 10:34-37)

Pán to povedal preto, lebo občas musíme voliť. Musíme sa rozlúčiť s rodinami, aby sme plnili Božiu vôľu. A hoci je to veľmi ťažké, musíme počúvať Pánove slová. To je dôvod, pre ktorý sv. Bazil práve toto chváli najviac, keď ospevuje 40 mučeníkov so Sebasty. Túto poctu od sv. Bazila považujem za mimoriadne zázračnú vec.

Prosme 40 mučeníkov zo Sebasty, aby nás naučili zachovať si rovnakého ducha, ako mali oni a milovať Boha nadovšetko.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/40-mucenikov-zo-sebasty/>